

Teoria architektury - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Teoria architektury
Kod przedmiotu	Teor_pNadGenDN9VL
Wydział	Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska
Kierunek	Architektura
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. inżyniera architekta
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2019/2020

Informacje o przedmiocie	
Semestr	1
Liczba punktów ECTS do zdobycia	2
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	- prof. dr inż. arch. Zbigniew Bać - dr inż. arch. Piotr Sobierajewicz

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	15	1	-	-	Egzamin

Cel przedmiotu

1. Celem w zakresie wiedzy jest zapoznanie studenta z najbardziej charakterystycznymi pojęciami w architekturze, które pozwalają rozumieć ją jako sztukę formowania środowiska życia człowieka, a w wymiarze praktycznym, z kompozycją przestrzenną, podstawowymi standardami wstępnego projektowania architektonicznego. 2. Celem w zakresie umiejętności jest nauczanie studenta pozyskiwania informacji z literatury polskiej i zagranicznej oraz wyciągania wniosków, formułowania własnych opinii oraz prezentacji własnych opracowań. 3. Celem w zakresie kompetencji personalnych i społecznych jest przygotowanie studenta do zaprezentowania i logicznego uzasadnienia rozwiązania projektowego oraz potrzeby doskonalenia wiedzy o architekturze w literaturze.

Wymagania wstępne

Nieformalne: ogólna wiedza dotycząca zagadnień kompozycyjno-plastycznych.

Zakres tematyczny

Program wykładów: charakterystyka podstawowych pojęć w architekturze, kształtowanie środowiska fizycznego dla człowieka, kształtowanie środowiska zbudowanego w celu poznania wzajemnych współzależności z zakresu: kultury, sztuki i zachowań społecznych, omówienie głównych kierunków występujących we współczesnej architekturze z podkreśleniem klasycznych i współczesnych wartości reprezentowanych przez architektów XX w.

Metody kształcenia

Metody podające: Przyjęto metodę prowadzenia różnych form wykładu jako: wykład konwencjonalny, wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, wykład informacyjny, prelekcja, pokaz, prezentacje audio-wizualne, multimedialne, prezentacje.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbol e efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma wiedzę w wymiarze teoretycznym z zakresu architektury, przydatną do formułowania podstawowych pojęć, a w wymiarze praktycznym wykazywania znajomości zagadnień i uwarunkowań wpływających na realizację zadania projektowego, ma uporządkowaną wiedzę, podbudowaną teoretycznie weryfikowaną przykładami z literatury o treściach ogólnych, obejmującą kluczowe zagadnienia z zakresu architektury dotyczące środowiska przyrodniczego, kulturowego i społecznego.	K_W01 K_W06	- egzamin - ustny, opisowy, testowy i inne - test egzaminacyjny z progami punktowymi	Wykład
ma świadomość potrzeby nieustannego podnoszenia swoich kwalifikacji zawodowych oraz ogólnospołecznych w procesie projektowania inwestycyjnego.	K_K01	obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	Wykład
posiada umiejętność posługiwania się informacją z dostępnej literatury, dokumentacji projektowo-planistycznych, komputerowych baz danych oraz innych źródeł polsko i obcojęzycznych, a także dokonywać ich klasyfikacji i interpretacji oraz wyciągać i formułować wnioski jak również uzasadniać założone cele projektowe	K_U01	- obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta - praca kontrolna	Wykład

Warunki zaliczenia

Wykłady: Student poddaje się weryfikacji wiedzy z projektowania wielorodzinnej zabudowy mieszkaniowej potwierdza, że jest ukierunkowany na współczesną architekturę

środowiskowa zespołów mieszkaniowych z uwzględnieniem zasad zrównoważonego rozwój oraz idei habitatów. Student przygotowany jest do wykonania architektonicznego projektu wielorodzinnego budynku mieszkalnego i potwierdza, że jest przygotowany do współpracy i działań w grupie, przyjmując w niej różne role. Zasady ustalania oceny: Ocena osiągnięcia efektu kształcenia w kategorii: wiedza, umiejętności i kompetencje jest wynikiem zaliczenia przedmiotu na podstawie testu z progami punktowymi:

50% - 60% pozytywnych odpowiedzi – dst

61% - 70% dst+

71% - 80% db

81% - 90% db+

91% - 100% bdb

Oceną końcową przedmiotu jest średnia z ocen otrzymanych z egzaminu i projektu.

Literatura podstawowa

1. Adamczewska-Wejchert H., Kształtowanie zespołów mieszkaniowych, Arkady, Warszawa 1985.
2. Bać Z., red., Humanizacja środowiska miejskiego a kultura, PAN Oddz. Wrocław, 50 lat Architektury i Urbanistyki w PAN, Wrocław 2002.
3. Bać Z., Wprowadzenie do projektowania osiedlowych struktur funkcjonalno-przestrzennych, Wyd. PW., Wrocław 1978.
4. Bańka A., Społeczna psychologia środowiska, Wydawnictwo Naukowe SCHOLAR, Warszawa 2002.
5. Basista A., Architektura. Dlaczego jest, jaka jest, Znak, Kraków 2009.
6. Gehl J., Miasto dla ludzi, Wyd. RAM, Kraków 2014.
7. Gehl J., Życie między budynkami, RAM, Kraków 2013.
8. Giedion, S., Czas, przestrzeń i architektura. Narodziny nowej tradycji., PWN, Warszawa 1968.
9. Jencks, Ch. Ruch nowoczesny w architekturze, WAiF, Warszawa 1987.
10. Król-Bać E., Wpływ uwarunkowań fizjofizycznych na kształtowanie najbliższego otoczenia człowieka, Wydawnictwo Politechniki Wrocławskiej, Wrocław 1992.
11. Neufert P., Podręcznik projektowania architektoniczno-budowlanego, Arkady, Warszawa 1998.
12. Pevsner N., Fleming A., Honour H., Encyklopedia architektury, Warszawa 1992.

Literatura uzupełniająca

1. Alexander Ch., Język wzorców. Miasta - budynki – konstrukcja, Gdańskie Wyd. Psychologiczne, Gdańsk 2009.
2. Fortry A., Words and Buildings. A Vocabulary of Modern Architecture. London: Bartlett School of Architecture, 2000.
3. Jencks Ch., Le Corbusier - tragizm architektury współczesnej, WaiF, Warszawa 1987.
4. Pevsner N., Historia architektury europejskiej. WAiF , Warszawa 1976.
5. Rasmussen S., E., Odczuwanie architektury, Wyd. Murator, Warszawa 1999.
6. Ruskin, J., The seven Lamps of Architecture. (wg II wydania: 1880 (1989).
7. Van Berkel B., Bos, C., Niepoprawni wizjonerzy. Wyd. Murator, Warszawa 2000.
8. Venturi R., Scott, D., Learning from Las Vegas: The Forgotten Symbolism of Architectural Form. Cambridge. MA: The MIT Press 1977.
9. Witruwiusz, O architekturze ksiąg dziesięć, PWN, Warszawa 1956.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr inż. Alena Kononowicz (ostatnia modyfikacja: 29-04-2019 14:00)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ